

Sygn. akt: I 1 C 81/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Jędrzejewski
Protokolant:	ST. sekr. sąd. Izabela Pisarska

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2018 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa M. Z. przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G.

o ustalenie

I. Ustala, że powódka M. Z. nie pozostaje zobowiązana do zapłaty na rzecz pozwanej (...) Spółka Akcyjna z siedziba w G. kwoty 2.186,61 zł z tytułu opłaty (zwrotu ulgi) w związku z wypowiedzeniem przez powódkę umowy o świadczenie usług z dnia 18 stycznia 2016 r. (...).

II. Oddała powództwo w pozostałej części.

III. Zasadza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedziba w G. na rzecz powódki M. Z. kwotę 100 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Zarządzenia:

1. Odnotować i zakreślić w rep. C
2. Akta z wpływem lub za 21 dni

UZASADNIENIE

Powódka M. Z. wniosła o rozstrzygnięcie kwestii spornej odnośnie rozwiązania zawartej z dniem 18 stycznia 2016 r. umowy pomiędzy nią a pozwanym (...) S.A. w G. o świadczenie usług nr (...) na dostawę usługi (...) oraz dostępu do sieci (...) na okres 24 miesięcy do dnia 31 stycznia 2018 r. w przedmiocie naliczonej kary za zerwanie umowy z winy abonenta na kwotę 2.186,61 zł oraz opłat za świadczoną usługę w kwocie 200 zł do dnia 14 sierpnia 2016 r.

W uzasadnieniu wskazała, iż z uwagi na konieczność opuszczenia dotychczas zajmowanego przez jej matkę lokalu w C. przy ul. (...) była zmuszona rozwiązać umowę o dostawę Internetu i (...) przed terminem, gdyż pozwany nie miał możliwości przeniesienia tej usługi do nowego jej miejsca zamieszkania. O wszystkich tych okolicznościach informowała pozwaną, jednakże ta potwierdzając, iż umowa ulegnie rozwiązaniu naliczyła jej opłatę w wysokości 2.186,61 zł tytułem zwrotu przyznanych ulg, które w przypadku zerwania Promocyjnych Warunków Umowy pozwany ma prawo naliczyć. Dodatkowo pozwany naliczył opłatę w przypadku nie niezwrócenie (...) Abonenckich do 14

sierpnia 2016 r. W ocenie pozwanej z uwagi na nadzwyczajne okoliczności związane z koniecznością rozwiązania umowy pozwany nie powinien jej obciążać tymi kwotami.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa wskazując, że żądanie pozwu jest bezzasadne. Poniosła, iż zgodnie z treścią umowy zobowiązana była do świadczenia usługi na rzecz powódki w lokalu wskazanym w umowie i z tego obowiązku należycie się wywiązywała. W ocenie pozwanej powódka miała świadomość konieczności opuszczenia lokalu w najbliższym czasie a mimo to zawarła umowę o świadczenia usług (...) na czas określonym i po czterech miesiącach wniosła o zmianę warunków umowy w zakresie zmiany usługi na usługę (...). Pismem z dnia 24 czerwca 2016 r. powódka dokonała wypowiedzenia umowy, zaś pozwana zgodnie z art. 57 ust. 6 Prawa telekomunikacyjnego poinformowała powódkę o naliczeniu zwrotu ulgi w opłacie abonamentowej za okres od rozwiązania umowy do dnia planowanego zakończenia umowy, tj. 31 stycznia 2018 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 stycznia 2016 r. pomiędzy powódka M. Z. a pozwaną (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. został zawarty aneks do umowy o świadczenie usług Nr SP/ (...), której przedmiotem było dostarczenie Internetu w lokalu położonym w C. ul. (...).

Umowa została zawarta na czas nieoznaczony, z jednoczesnym zastrzeżeniem Okresu Zobowiązania wynoszącego 24 miesiące. W zamian za utrzymanie obowiązywania umowy przez ten okres pozwany zobowiązał się do zapewnienia powódce korzystania z promocyjnych warunków umowy w postaci ulg w wysokości comiesięcznego abonamentu przez ten okres.

Za dostęp do Internetu 100 Mb powódka uzyskała rabat w wysokości 110 zł przez okres 24 miesięcy zaś za usługę bezprzewodowego dostępu do Internetu (...) w wysokości 10 zł przez okres 24 miesięcy. Różnica między ceną abonamentu ze wskazane usługi w warunkach bez promocji a należnościami promocyjnymi za okres 24 miesięcy wynosiła 2.880 zł.

W warunkach promocyjnych do umowy z dnia 15 lipca 2013 r. do której zawarto aneks w § 4 pkt 4 zawarto zapis iż w przypadku rozwiązania umowy przed upływem okresu zobowiązania Uczestnik promocji zobowiązany będzie do zwrotu kwot wynikających z przyznanych mu ulg.

Powódka zwrócił się do pozwanego o przeniesienie usługi w inne miejsce z uwagi na konieczność wyprowadzenia się z dotychczas zajmowanego lokalu do innego lokalu. Pozwany odmówił wskazując, iż nie ma możliwości technicznych na przeniesienie usługi. Wobec złożenia wypowiedzenia umowy przez powódkę w piśmie 13 czerwca 2018 r. pozwany potwierdził przyjęcie wypowiedzenia umowy i jednocześnie poinformował powódkę, iż wobec zerwania Promocyjnych Warunków Umowy naliczone zostają kwoty wynikające z przyznanych ulg w kwotach 180 zł za usługę bezprzewodowego dostępu do internetu (...) oraz kwotę 2.006,61 zł za usługę (...). Nadto wskazano także, iż w przypadku niezwrócenia przekazanego jej urządzenia „Terminal (...) 3.0 z (...) o nr (...)” w terminie do 14 sierpnia 2016 r. zostanie obciążona opłatą w kwocie 200 zł.

W dniu 13 czerwca 2016 r. powódka zwróciła przekazany jej sprzęt.

Dowód : pismo k. 11, wypowiedzenie k. 12v, protokół zwrotu k. 21

Sąd zważył, co następuje:

Ustalenia stanu faktycznego w sprawie Sąd dokonał w oparciu o dowody przedstawione przez strony, w szczególności dokumenty, których autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana, a Sąd również nie znalazł podstaw do podważenia ich mocy dowodowej, jako że zostały sporządzone poza postępowaniem sądowym i nie dla jego potrzeby.

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w znacznej części.

W niniejszej sprawie spornym było istnienie między powódka a pozwanym sporu sprowadzającego się do ustalenia zasadności obciążenia powódki opłatą z tytułu niewykorzystanych ulg w związku z rozwiązaniem przez nią umowy przed upływem okresu promocyjnego oraz opłat za świadczoną usługę w kwocie 200 zł do dnia 14 sierpnia 2016 r. Sąd uznał, iż przyczyny konieczności zakończenia przez powódkę współpracy z pozwanym związane z wyprowadzeniem się przez nią z lokalu w którym była świadczona usługa i uzasadniające żądanie pozwu, przytoczone w jego treści w zakresie podstaw do wypowiedzenia umowy przez powódkę w całości były bezzasadne, to jednak brak było podstaw do uznania, aby w okolicznościach faktycznych sprawy, pozwanej przysługiwało skuteczne uprawnienie do żądania zapłaty przez powódkę kwoty 2.186,61 zł wynikającej z pisma z dnia 13 czerwca 2016 r. informującego powódkę o obciążeniu jej tą kwotą.

Strona pozwana, uzasadniając podstawę prawną i faktyczną skutecznego naliczenia pozwanej należności w tej wysokości powoływała się na fakt rozwiązania przez powódkę przedmiotowej umowy przed upływem okresu 24 miesięcy, w trakcie którego powódka zobowiązała się umowy tej nie rozwiązywać oraz normę art. 57 ust. 6 ustawy Prawo telekomunikacyjne. Przywołany przepis stanowi bowiem, że: "W przypadku zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, związanego z ulgą przyznaną abonentowi, wysokość roszczenia z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta, nie może przekroczyć wartości ulgi przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Roszczenie nie przysługuje w przypadku rozwiązania przez konsumenta umowy przed rozpoczęciem świadczenia usług, chyba że przedmiotem ulgi jest telekomunikacyjne urządzenie końcowe." (Dz.U.2017.1907 j.t.)

W ocenie Sądu, w świetle treści umowy stron, żądanie pozwanej zapłaty przez powódkę świadczenia z tytułu wypowiedzenia przez nią umowy było niezasadne. Pozwany wskazywał wysokość tego żądania w odniesieniu do wysokości ulgi odpowiadającej różnicy pomiędzy wysokością abonamentu należnego od powódki przez okres **po dniu rozwiązania umowy** (wskutek wypowiedzenia umowy przez powódkę) do końca 24-miesięcznego okresu zobowiązania (w której zobowiązała się ona do nie spowodowania rozwiązania umowy) w warunkach umowy bez promocji, a wysokością abonamentu z promocją. Żądanie to jednak nie odnosiło się do wysokości faktycznie przyznanej (udzielonej) powódce przez pozwaną ulgi.

Rozstrzygając w powyższy sposób Sąd miał na uwadze, iż ulgę w wysokości opłat abonamentowych powódka otrzymała wyłącznie w okresie od dnia zawarcia aneksu do umowy tj. od dnia 18 stycznia 2016 r. do dnia jej rozwiązania tj. dnia 31 lipca 2016 r. Wyłącznie bowiem w czasie tych kilku miesięcy pozwana świadczyła powódce usługi w cenie niższej niż wskazywana przez pozwaną w treści umowy wartość tych usług bez promocji.

Pozwana jednak nie domagała się od powódki zapłaty świadczenia z tytułu wcześniejszego rozwiązania umowy w wysokości uwzględniającej wysokość ulgi udzielonej powódce w tym okresie. Wręcz przeciwnie, pozwana twierdziła, że wysokość obciążającego powódkę obowiązku świadczenia związana jest z wysokością ulgi odniesionej do okresu po dniu wypowiedzenia umowy, a zatem okresu, w którym pozwana nie świadczyła już żadnych usług na rzecz powódki, przez co powódka z usług tych nie skorzystała, a tym samym nie uzyskała przecież od pozwanej żadnej ulgi, do której zwrotu (w ramach opłaty za wcześniejsze rozwiązanie umowy) byłaby teraz zobowiązana. W ocenie Sądu uzasadnienie przez pozwaną obciążenia powódki obowiązkiem zapłaty kwoty 2.186,61 zł z tytułu omawianej opłaty wysokością ulgi w abonamencie, która byłaby udzielona powódce, w sytuacji w której umowa stron trwała przez okres 24 miesięcy nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd miał bowiem na uwadze, że gdyby powódka nie wypowiedziała umowy, to przez cały okres 2-óch lat musiałaby zapłacić na rzecz pozwanej łączną sumę tego abonamentu w wysokości 4.080,00 zł. Porównanie wysokości obu tych sum wskazuje, że sposób ustalenia wysokości żadanego od powódki świadczenia, w istocie rzeczy stanowi źródło uzyskania przez przedsiębiorcę, kosztem konsumenta nieuzasadnionego przysporzenia i w żadnej mierze nie ma na celu wyrównania wartości świadczeń uzyskanych przez konsumenta, z tymi, które w zamian w okresie trwania umowy otrzymał przedsiębiorca. Wskazana opłata w wysokości ustalonej przez pozwaną nie ma

więc na celu przywrócenie ekwiwalentności świadczeń obu stron umowy. Wręcz przeciwnie, w omawianej sytuacji przedsiębiorca, kosztem konsumenta uzyskałby dodatkowe świadczenie, którego wartości nie uzyskałby gdyby umowa stron nie została przez żadną ze stron rozwiązana.

Z uwagi na powyższe, w ocenie Sądu, aby móc skutecznie twierdzić, że powódka obowiązana jest zapłacić pozwanej spółce jednorazową opłatę z tytułu rozwiązania umowy z przyczyn zależnych od powódki, w wysokości przez pozwaną wskazywanej, uprzednio pozwana spółka powinna byłaby powódce faktycznie całość tej ulgi przekazać. Skoro jednak sytuacja taka nie miała miejsca w niniejszej sprawie, gdyż wskazaną wysokość ulgi, pozwany przedsiębiorca miałaby dopiero powódce udzielić w okresie kolejnych miesięcy po dacie rozwiązania umowy, to brak było podstaw do uznania, iż powódka pozostaje zobowiązana do spornego świadczenia w wysokości wskazanej przez pozwaną. Wysokość wskazanej w umowie ulgi w wysokości 2.880 zł była jedynie deklarowaną wartością świadczenia, którego faktycznie uzyskanie przez konsumenta mogło nastąpić wyłącznie w trakcie kolejnych miesięcy umowy. W dacie zawarcia umowy żadna ulga z tego tytułu w jakiegokolwiek wysokości nie została jeszcze bowiem przez powódkę wykorzystana.

Zdaniem Sądu, właściwa interpretacja zapisów art. 57 ust. 6 ustawy Prawo telekomunikacyjne, w zakresie w jakim przepis ten wysokość roszczenia z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy (przez abonenta lub przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta) wiąże z pojęciem ulgi przyznanej abonentowi, wymaga odniesienia tego roszczenia do wysokości ulgi **faktycznie** udzielonej konsumentowi w okresie obowiązywania umowy, a nie takiej wartości i rodzaju ulgi, która została jedynie przez przedsiębiorcę w treści umowy zawartej z konsumentem mu zadeklarowana. Przyjęcie odmiennej interpretacji powodowałoby jak to wskazano powyżej uzyskanie przez przedsiębiorcę kosztem konsumenta dodatkowe świadczenia, które nie ma swojego ekwiwalentu w postaci usługi świadczonej drugiej stronie a których to wartości nie uzyskałby gdyby umowa stron nie została przez żadną ze stron rozwiązana

Mając powyższe na uwadze Sąd w pkt. I ustalił, iż powódka nie pozostaje zobowiązana do zapłaty na rzecz pozwanej kwoty 2.186,61 zł z tytułu naliczonej przez pozwaną opłaty związanej z wypowiedzeniem przez powoda umowy o świadczenie usług wynikających z umowy o numerzeSP/ (...). Podstawę rozstrzygnięcia stanowił przepis art. 189 kpc, w myśl którego powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Interes prawny powódki w żądaniu przedmiotowego ustalenia nie był przez pozwaną kwestionowany, a nadto w świetle zgłoszonych przez pozwaną twierdzeń o przysługującym jej od powódki przedmiotowym świadczeniu, Sąd uznał tę przesłankę za spełnioną.

Powódka wносиła również o ustalenie nieistnienia zobowiązania w zakresie opłat za świadczoną usługę w kwocie 200 zł do dnia 14 sierpnia 2016 r.

W ocenie Sądu powódka mimo sformułowania takiego żądania nie wykazała by żadne zaległości w opłatach abonamentowych nie zaistniały, o jakie opłaty miałyby chodzić (za jakie miesiące) oraz by dokonała ich opłacenia. Biorąc pod uwagę, iż podstawą do skierowania przez powódkę pozwu było pismo pozwanego z dnia 13 czerwca 2016 r. Sąd może jedynie domyślać się (wobec braku kontaktu z powódką po wytoczeniu powództwa), iż takie sformułowanie dotyczyło opłaty 200 zł za ewentualnie niezwrócenie przekazanego powódce przez pozwaną sprzętu w terminie. Biorąc pod uwagę, iż w takiej części pozwany nie kwestionował, iż taki zwrot sprzętu nastąpił, zaś z załączonego do akt sprawy protokołu przekazania wynika, iż taki zwrot nastąpił w ocenie Sądu brak było podstaw do dokonania ustalenia w tym zakresie jako kwestii niespornej między stronami. Wobec powyższego w pkt II wyroku Sąd oddalił powództwo w tej części.

Z uwagi na nieznaczne jedynie przegranie sprawy przez powódkę, na podstawie art. 100 kpc Sąd nałożył na pozwaną obowiązek poniesienia całości powstałych w sprawie kosztów procesu. Stąd w pkt. III Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki zwrot kosztów procesu w kwocie 100 zł tytułem poniesionej przez powódkę opłaty sądowej od pozwu.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotać w kontrolce uzasadnień,
2. Odpis uzasadnienia doręczyć zgodnie z wnioskiem pełnomocnikowi powoda
3. Przedłożyć z wpływem lub za 20 dni.